

SÖRÉDI HARSONA

2003. XX. tábori év

VI. évfolyam 1. szám

Szeretettel köszöntöm a Sörédi Harsona olvasóit !

Akik már régóta a nulladik turnusban táboroznak, azok tudják, hogy minden évben meg szoktuk jelentetni tábori újságunkat, amiben cikkíróink beszámolnak az azévi tábor élményeiről. Az utóbbi években többnyire az őszi találkozóra, ill. a Mikulás ünnepségre készült el a legfrissebb szám. Tavaly ősszel sajnos hiába vártam, nem érkeztek meg a cikkek a találkozóra. Később is csak egyedül Bajkai Évitől kaptam néhány általa gyűjtött verset és egy részletes élménybeszámolót nyaralásunkról. Így most az ő szemszögén keresztül láthatjuk a tavalyi együtt töltött egy hetünket.

Ajánlom mindenkinek ezt az újságot: akik tavaly nem voltak velünk, ezáltal némi képet kaphatnak az elmúlt nyár élményeiről; akik pedig részt vettek a táborban, azok újra felidézhetik ezeket az eseményeket, amelyek közül néhányat azóta talán el is felejtettek. Bevallom, én többször is rácsodálkoztam Évi beszámolóját olvasva, hogy tényleg, mi minden volt a táborban.

Idei táborozásunk kezdetén a Sörédi Harsona legújabb számával szeretnék mindenkinek jó nyaralást kívánni, s remélem sikerül sok új élményt gyűjteni következő számunk megírásához.

Angéla

Himnusz az Élethez

Az Élet egyetlen esély - vedd komolyan

az Élet titok- fejtse meg

az Élet szépség - csodáld meg

az Élet ígéret - teljesítsd

az Élet álm - tedd valósággá

az Élet szomorúság - győzd le

az Élet kihívás - fogadd el

az Élet dal - énekelj

az Élet kötelesség – teljesítsd

az Élet küzdelem - harcold meg

az Élet játék – játssz

az Élet kaland - vállald

az Élet érték - vigyázz rá

az Élet jutalom - érdemeld ki

az Élet vagyon - használd fel

az Élet élet - éljed!

az Élet szeretet - add át magad

Kalkuttai Teréz anyja

Tábori élmények 2002

Nagyon vártam a többiekkel való találkozást. Jó érzés volt megérkezni, szemügyre venni az ebédlőben egyre jobban szaporodó turnustagokat és már az első ebéden részt venni. Élvezetes volt a délutáni játék az ebédlőben, ahogy körben ülve cédulát húztunk és aki a felolvasott monogramról a nevére ismert, annak kellett bemutatkoznia. Jó ötlet volt, hogy nem sorban haladtunk, így lazábbak voltunk. Derűtséget keltett, mikor ugyanaz a cédula többször a kezünkbe került. Rejthettük vissza, mert még nem jött meg az illető. Tetszett a Nekem Söréd... kezdetű mondat is. Szép dolgokat hallhattunk arról, kinek mit jelent ez a csendes kis hely, főleg az ittlét és ki mit vár a tábori héttől. Egyszerű kívánságokat hallhattunk. Nézelődve klassz érzés volt látni a kedves ismerős arcokat és az újakat is. Sokáig eltartott ez a program, egészen vacsoráig. Közben zörgött az eső az ablaküvegen, úgy esett, mintha jó darabig el sem akart volna állni. Örültem, hogy már ott vagyok a társaságban és nem abban a szakadó esőben kellett jönnöm, mint Erni Lacinak és Velis Ferinek.

Érdekes játék volt az is, mikor aszerint álltunk fel növekvő sorrendben, hogy ki milyen régóta jár Sörédre. Jó hosszú lett a sor, a vége le is kanyarodott az udvarra. Most látszott csak igazán, milyen rengeteg idő telt már el, mióta itt együtt nyaralgathatunk. A vacsora utáni közös záró imák is szépek voltak.

Nagyon örültem, hogy reggelente most is sikerült kicsit kimennünk az Ágival a kertbe Bibliát olvasni, imádkozni, szót váltani míg a többiek a frissítő tornához és a Feri által tartott napindító tartalmas igeolvasáshoz készülődtek. Ezeknek remek folytatásai voltak a délelőtti kiscsoportos beszélgetéseink. Nagyon jó választás volt a tékozló fiú története. Mindig más dolgot előtérbe helyezve vizsgáltuk, vitattuk meg. Az első beszélgetést élveztem a legjobban, mikor azt a témát jártuk körül, mi vitte rá a fiút arra, hogy kikérje az örökségét és elhagyja az otthonát. Majd eljátszottuk segítőkkel, miket mondhatott neki a barátja mielőtt elment és hogyan reagálhattak a szülei. Ekkor nagyon jól beszélgettem Ágival. Kár, hogy hamar félbe kellett szakítani, hogy visszamenjünk a többiekhez megosztani velük a gondolatainkat.

A délutáni üvegfestés, álarc- és aranylemez készítés is jó lehetett az alkotásokból ítélve. Csodás sorok kerültek följegyzésnek a lemezre.

Emlékezetes Gyuszi bácsiék vacsora előtti látogatása is. Gyönyörű szavakkal idézte elénk a kezdeti és a mostani idők emlékeit, történéseit; a segítőkinket, akik azon fáradoznak, hogy jól érezzük magunkat, amíg velük vagyunk és hazahozhassuk az élményeinket. Mindketten a kedves feleségével nagyon szépen beszéltek. Megható szavaik a szívünkhöz hatoltak és valamennyiünk szemébe könnyeket csaltak.

Hosszú kihagyás után az esti tábortűz is nagyon jó volt. A földönkívüliek érkezése nagy vidámságot okozott. Főleg a kapcsolat teremtésük, ahogy küldözgették nekünk a különféle jeleket. Mikor kiszálltak a járművükből, jópofák voltak a fiúk a jelmezükben, főleg a Csabi a kocsijával. Csak kissé hallgatagok voltak. Örülhettek a magukkal vitt ajándék aranylemezünknek. Tetszettek a társaságnak, jó volt a hangulat. Jókat énekeltünk, szép dalokat hallottunk gitárral kísérvé az Ágiéktól is.

Az egyik délelőtti eszmecszerénk a szeretet és a barátság körül forgott. Azt tárgyaltuk meg, mi változott a tékozló fiú életében azzal, hogy eljött otthonról. Egyebek mellett az is szóba került, hogy kinek milyen adottsága van, amivel munkát kereshet. Remekül sikerült az a jelenet, amiben a Nelli és az Árpi egy felvételiztető személy és egy munkavállaló szerepét játszották el. Nagyon jó párbeszédet hallottunk tőlük. Mariann is hozzászólt a témákhoz, remek kérdéseket tett fel.

A szabadidő végéhez közeledve szerencsésen megérkezett a vendégünk. Így egy kis éneklést követően kezdetét vette egy nagyon jó hangulatú, kötetlen beszélgetés Csabával, azzal a fiatal mozgássérült, kerekesszékes fiúval, aki Dombóvárról érkezett hozzánk látogatóba. Korlátozottsága ellenére egyedül jön-megy, vezeti autóját. 30 km-es sebességgel közlekedik. Valahogy hozzákötözi a kezét a kormányhoz és a lábait is rögzíteni kell. Sajnos nagy túlmozgása van. Jogosítvány nélkül vezet balesetmentesen hosszú évek óta.

Nemrég írt egy könyvet az életéről. Érdekes dolgokat mesélt magáról, az utazásairól, kalandjairól. Mindnyájunk számára használhatóan volt mondanivalója, az élet minden területéről példákat említve. Jó beszédstílusa van, remek humorral tudja előadni a történeteit. Fantasztikus milyen nagy az önbizalma. Az élethez való viszonyulása is példa értékű. Két és fél napig sok vidám percet szerzett nekünk. Jól tette, hogy eljött és megismerkedhettünk vele.

Egyik este eljött Alma és Marcsi. Klassz lehetett az ebédlőben velük együtt énekelni. Halkan be is hallatszott a szobánkba, mennyire élveztétek. Irtó jól esett, hogy mielőtt elmentek, mind a ketten bejöttek hozzám egy kicsit. Így láthattam őket és néhány szót válthattunk is. Sajnáltam, mikor az Áginak el kellett mennie Fehérvárra, de örültem, hogy sikerült elintéznie a dolgait és hamar visszatért. Köszönöm Lőrincz Áginak, hogy figyelt, vigyázott rám ezidő alatt és a kedvességét is.

A segítőinknek szervezett akadályverseny is remekül sikerült. Kár, hogy az eső miatt nem tarthattunk meg minden játékot. Sajnos elég rövid lett, de láthatóan jó szórakozást nyújtott, élvezték a feladatokat. Legjobban a lufiborotválás, a lekváretetés bekötött szemmel és a székfoglalós játék nyerte el tetszésüket.

A vacsorát befejezve szerencsére volt még némi időnk, csaptunk egy kis ünnepséget. Gyorsan megköszöntöttük Mariannal együtt Ágit a születésnapján. Kellemes pár perc volt. Nagyon örültem, hogy Györgyi segítségével sor kerülhetett rá és így sikerült meglepetést, örömet szereznünk neki. Utána Király Andit hallgattuk meg kazettáról. Nagyon szépen beszélt magáról és rólunk, sérült emberekről : az életünkről, gondjainkról, érzelmeinkről, vágyainkról, örömeinkről, céljainkról és egyebekről. Jó érzés volt hallani őszinte szavait, megható gondolatait, imádságát. Majd vetítőn gyönyörűséges diaképeket néztünk szöveg aláfestéssel. Jól illett hozzá. Mindenkinek nagyon tetszettek.

Égész éjjel szakadt az eső, így várakozással tekintettünk győri kirándulásunk elé. Csak reménykedhettünk, hogy kegyeibe fogad minket az ég ura és ott nem ázunk el bőrig. Kilencor indultunk, kicsit beszélgettünk a buszon. Közben Franci, vagyis Paprika Piroska idegenvezetőnk elmesélte a város történetét. Jó volt célt érni, kinyújtózni, kicsit mozogni leszállva a buszról. Ha emlékeim nem csalnak, először a székesegyházban jártunk. Megnéztük boldog Apor Vilmos szarkofágját, a Szent László koponyacsontját tartalmazó ereklyetartót és a híres könnyező Mária-képet is. Megfordultunk a könyvtárban a régi évszázadok nevezetes könyvei között és a kincstárban is. Gyönyörű kelyheket, egyéb arany-ezüst tárgyakat, palástokat, miseruhákat láttunk.

A papi otthonban ebédeltünk. Nagyon kedvesek voltak, szívélyesen fogadtak, segítettek is lifttel feljutni az ebédlőbe és lefele jövet is. Nem volt egyszerű feladat, nagyon jól kellett elhelyezni a kocsimat benne, hogy a liftajtó teljesen be tudjon csukódni a lábamtól. Szerencsére sikerült. Az étel is finom és bőséges volt : grizgaluska leves, tarhonya marhapörkölttel és uborkasalátával. Annak örültem leginkább, hogy az Ági is mindenből rendesen tudott enni. Kellett is neki az energia, hisz rengeteget mászkáltunk városszerte. Majdnem két keréken vitt végig a zötyögős macskaköveken, hogy ne rázzon annyira.

Innen egy kis ajándékboltba tértünk be vásárolni. Kár, hogy mi nem fértünk jobban a polcokhoz. Ezt követően Borsos Miklós kiállítását néztük meg. Itt gyönyörű grafikákat, szobrokat, érméket, képeket és domborműveket láthattunk. Érdekes volt ellátogatni ide. A másik tárlatot viszont kihagyhattuk volna, arra kár volt időt pazarolni. Rettenetes megállapíthatatlan krikszkrakszos képek, felismerhetetlen tárgyak voltak. Az egyik rajzot el is neveztek szuper patkányosnak. Így emlegettük a látottakat Ágival. Túl modernnek találtuk. Szerencse, hogy ezen nem maradtunk sokáig. Jó volt, hogy mentünk fagyizni is. Páran elkeveredtünk, alig találtunk oda. Ők is jó fejek voltak. Irtó rendes dolog volt tőlük, hogy két doboz finom sütit adtak nekünk ajándékba, mikor rendeztük a számlát.

Maradt még egy óránk szabadidős programra. Nekünk az sikerült a legjobban, pedig eléggé fáj a fejem. Ági nagyon szeretett volna megkeresni egy ételbárt, így elmentünk nézelődni a környéken. Már majdnem letettünk róla, hogy megtaláljuk, mikor szembejött az Ági egy kedves ismerőse, aki odakísért bennünket. Ott nagyon kedvesen fogadtak minket és megvendégeltek egy izletes gyógyteával és süteménnyel is. Ez a legélvezetesebb emlékem a kirándulásról.

Sörédre érve nagyon fáradtak voltunk, mi nem is mentünk ki vacsorázni. A szobában ettünk valamit és mire a többiek bejöttek, már le is feküdtem.

Péntek reggel nehezünkre esett a korai kelés. Azért kinéztünk a kertbe. Elég hűvös volt, így hamar visszamentünk. A kiscsoportos eszmecserénk egész más volt. Most segítők nélkül zajlott a Móniék

irányításával. Mindenki nyíltan szavakba önthette, hogy érezte magát, mi tetszett neki, mi nem? Jó hosszú lett a beszélgetésünk, egészen ebédig tartott. Kellenek az ilyenek is, hogy egymás közt is szót válthassunk ezekről a dolgokról (persze a segítőkkel is a csendes pihi alatt).

Este a templomban voltunk. Linde Laci tartotta az újmiséjét. Nagyon szépen beszélt, jó volt a hallgatóság között lenni. A végén egyenként, személyre szólóan meg is áldott bennünket.

A vacsorát követően kezdetét vette a "Sziget Fesztivál ". Előfordult mindenféle rocker-punkos énekes-zenész együttes. Fellépett a Pa-Dö-Dő is, remek műsort adtak elő. Mi orvosok voltunk az Ágival. Irtó rossz helyet jelöltek ki nekünk. A hangfal mellett ültünk, nagyon bántotta a fülünket a hangos, dübörgő zene. Szerencsére nem sokáig tartott. A discót ki is hagytuk. A szobánkban néhányan még egyszer megnéztük a diaképeket, hogy a Móni is láthassa. Kellemes volt, jól szórakoztunk. Miután távoztak a vendégeink, nyugodni tértünk.

Szombaton sajnos már nem sok mindenre jutott időnk. Reggeli után nem sokkal jöttek értem és az elsők között voltam, aki búcsút intett Sörédnek.

Bajkai Éva

Itt vagy közöttünk!

Szenvedő Jézus,
ki a kereszten
két lator között
megfeszítetten
világ csúfjára
megölettél,
minden szenvedést
magadra vettél,
s úgy lettél örök
szabadulásunk:
segíts, hogy ma is
mindig meglássunk,
el ne kerüljünk
félre ne lökjünk,
amikor Te ma
szenvedsz közöttünk
Kelet-Nyugaton
Északon, Délen,
öt világrészünk
minden sebében,
minden betegben,
minden öregben,
elhagyatottakban,
kisgyermekekben,
éhezőkben és
nyomorultakban,
elesettekben
elnyomottakban.

Segíts meglátni
minden ínséged!
Segíts óbennük
szolgálni téged!
Te ma is hordod
töviskoronád:
Itt vagy közöttünk
és szenvedsz tovább-
és szenvedsz tovább.
Szolgáló Jézus,
aki úr voltál
és mégis olyan
mélyre hajoltál:
megkönyörültél
a betegeken,
poros lábakat
mostál csendesen.
Segíts, hogy könnyet,
jajt észrevegyünk,
és segíts, hogy a
Te kezed legyünk!
A Te irgalmas
szerető kezed
érje el bennünk
a kicsinyeket,
elhagyottak
minden nyomorát!

Hiszen Te itt vagy
és szolgálsz tovább-
és szolgálsz tovább.
Szerető Jézus,
azért születted,
szenedtedél, haltál,
mivel szerettél.
Világában a
hideg gépeknek,
a gyűlöletnek,
a félelmeknek,
szerető Jézus,
lakozzál bennünk!
Segíts mindig a
tiedből vennünk,
szeretetlenben
szolgálunk-járnunk,
magunk felednünk,
hálát se várnunk,
csak sugaroznunk
szíved mosolyát!
Hiszen Te itt vagy,
és szeretsz tovább-
és szeretsz tovább.